

اخراج جمعی مهاجرین از ایران و بازگرداندن اجباری‌شان به جهنم افغانستان، یک جنایت هولناک ضد بشری است!

در روزها و هفته‌های اخیر، رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی ایران، با ارتکاب جنایت فاجعه‌بار و ضد انسانی، ده‌ها هزار مهاجر افغانستانی را به گونه‌ی اجباری، دستجمعی و تحقیرآمیز از خاک ایران اخراج کرده‌است. مهاجرینی که در طول نیم‌قرن گذشته، در پی اقتصاد ویران افغانستان و به‌ویژه در چهار سال اخیر برای گریز از جهنم «امارت طالبانی» از کشور فراری شده بودند، اکنون با زور، تهدید، خشونت و تحقیر، بدون هیچ‌گونه فرصت یا آمادگی، به افغانستان برگردانده می‌شوند.

اکثریت این مهاجرین اخراج شده از ایران، اکنون هیچ‌امیدی به یافتن سرپناه، کار یا زندگی در افغانستان ندارند و حتی شمار زیادی از آنان با خطر شکنجه، زندان و مرگ مواجه‌اند. هزاران خانواده با دست‌ان خالی و در شرایطی فاجعه‌بار، پس از سال‌ها زندگی و کار شاق در ایران، به افغانستان بازگردانده شده‌اند. آنان هرآنچه را که با عرق جبین و زحمت به دست آورده و اندوخته بودند، از خانه و وسایل ابتدایی گرفته تا مدارک و سرمایه‌های ناچیز، از دست داده‌اند. بسیاری از آن‌ها فرصت جمع‌آوری حداقل دارایی‌های‌شان را نیز نیافتند.

این اقدام چهره فاشیستی، مهاجرستیزی و نژادپرستی جمهوری اسلامی را بیش‌تر از پیش عریان کرده است. جمهوری اسلامی پس از ضربه و تحقیر در جنگ نیابتی علیه رژیم صهیونیستی اسرائیل، برای انحراف افکار عمومی و خنثی‌سازی خشم توده‌های ایران نسبت به بیکاری، گرانی و ناکارآمدی، مهاجرین افغانستانی را آماج نفرت و سرکوب قرار داده‌است.

آنچه امروز در ایران در برابر مهاجرین افغانستانی جریان دارد، یک حرکت سیستماتیک انسان‌زدایی، تحقیر سازمان‌یافته و نسل‌کشی خاموش است. در چهار سال گذشته، رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی هزاران کودک مهاجر را از حق آموزش محروم ساخته و هزاران کارگر مهاجر را بدون پرداخت مزد و حقوق، به‌زور از ایران اخراج کرده است. آنچه جمهوری اسلامی ایران بر مهاجرین افغانستانی روا می‌دارد، بازتاب ماهیت ضد انسانی این رژیم سرکوب‌گر است. سرچشمه این فجایع، نظام سرمایه‌داری-امپریالیستی است، و رژیم‌هایی مانند جمهوری اسلامی ایران، امارت طالبان، رژیم صهیونیستی اسرائیل و حامیان امپریالیستی‌شان امروز در افغانستان، ایران، غزه و اوکراین جنایات هولناک و بی‌سابقه‌ای را علیه توده‌های محروم جهان مرتکب می‌شوند. این جنایات تا زمانی که این نظام ضد انسانی پابرجاست، همچنان ادامه خواهد یافت.

از سوی دیگر، امارت زنجستیز و بنیادگرایی طالبان، نه‌تنها هیچ‌امادگی برای پذیرش مهاجرین ندارد، بلکه خود عامل ناامنی، سرکوب و فقر میلیون‌ها انسان در افغانستان است. در یک روز، بیش از چهار هزار و در یک ماه گذشته نزدیک به نیم میلیون مهاجر وارد خاک افغانستان شده‌اند. با ورد این تعداد از مهاجرین به افغانستان زیر سلطه‌ی طالبان با اقتصاد ویران، بیکاری گسترده و نبود خدمات ابتدایی، بر آمار فقر و بیکاری توده‌ها افزوده شده و فاجعه جاری در کشور دو چندان خواهد شد.

اما در دل این تاریکی، که سایه‌ی سیاه امارت طالبان بر زندگی مردم افغانستان افتاده و هیچ‌توان و اراده‌ای برای نجات مردم از این وضعیت ندارند، مردم ما با وجود فقر و فشارهای طاقت‌فرسا، با آغوش باز از خواهران و برادران مهاجر خود استقبال کرده‌اند. این همبستگی، نویدبخش آینده‌ای متفاوت است؛ آینده‌ای که بر بنیاد اتحاد و آگاهی توده‌ها بنا خواهد شد. برای از میان برداشتن ستم، نابرابری و استثمار، باید به توده‌های مردم تکیه کرد و آگاهی انقلابی و کمونیستی را در میان‌شان برد و گسترش داد. این کار ممکن است، و یکی از مهم‌ترین وظایف حزب ما و همچنان هر سازمان و فرد انقلابی است.

مهاجر آواره و بی‌وطن افغانستانی، نماد انسان تحت سلطه نظام سرمایه‌داری-امپریالیستی است. تا زمانی که حتی یک انسان در این سیاره خاکی احساس غربت، بی‌جایی و تحقیر داشته باشد، هیچ‌کس آزاد نیست و پایان درد و رنج بشر از جمله مهاجرت اجباری، تنها با نابودی نظام سود و سرمایه ممکن است.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۸ جولایی ۲۰۲۵-۱۶ سرطان ۱۴۰۴